

Дишкант О. Р.
здобувач вищої освіти II курсу
Науковий керівник – Декусар Г. Г.
старший викладач
*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

SPEECH CULTURE AS AN INDICATOR OF GENERAL AND PROFESSIONAL CULTURE

It's common knowledge that the culture of speech is the observance of consistent linguistic norms, accent, accuracy, clarity, logical structuring, as well as compliance with the rules of the language etiquette.

The word culture means the entirety of material and spiritual values that created the very humanity, and the language serves as a manifestation of this culture. "The language holds in one spiritual field of national culture all the representatives of the particular people both on its territory and abroad, it cements all phenomena of culture, is their concentrated manifestation" [1].

Let me consider the concept of common culture. The fundamental meaning and understanding of the communication culture is given the works of R. Burns, O. Danilenko, I. Kazimirska, V. Kotyrlo, O. Kulchytska, A. Flier, in which the concept of human culture is specified. First of all, culture is a collection of manifestations of human life, achievements and creativity of peoples. The ability of a person to think, to know himself and his environment. As V. Liventsova notes, culture as a personal characteristic reflects the level of mastering a certain activity, the development of qualities, abilities and abilities necessary for its effective performance [2].

Now it is reasonable to consider the nature of professional culture. It comprises a comprehensive system of elements, namely: professional thinking, professional interest, professional knowledge, skills and abilities, professional experience, degree of person's readiness for a particular type of activity, professional outlook, professional skills, adaptability to professional environment, professional morality and so on. Professional culture occupies a special place in the structure of the culture of the individual, because in the process of professional activity a person's culture becomes fully and effectively implemented [3].

Professional culture develops the required level of professional tasks fulfillment and further self-improvement of a specialist.

An individual linguistic culture is a peculiar indicator of a person as a personality. As for me, a person who can express his opinion correctly, transfer his feelings, find lexical expressions to a particular situation, have the proper authority.

Therefore, today the problem of the culture of broadcasting is extremely relevant; precisely because of this its solution must depend on both the people and the state. Perfect language proficiency is an important component of the overall culture of the individual, which contributes to the competent training of specialists

in various fields, since the very creative use of the means of communication fully manifests professional talents of the person, promotes his or her self-expression.

Бібліографічні посилання:

1. Баталов А.А. О некоторых моментах становления комплексного подхода к личности / А.А. Баталов // Проблемы личности : материалы симпозиума. – М., 1989. – 520 с.
2. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://studopedia.com.ua/1_403058_ponyattya-zagalnoi-kulturi-lyudini.html
3. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://pidruchniki.com/1040101747600/dokumentoznavstvo/kultura_movi_kultura_movlennya_komunikativni_oznaki_kulturi_movlennya.

Заяць О. В.

здобувач вищої освіти 1 курсу

Науковий керівник – Кондрашева О. В.

старший викладач

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

МОВНІ ПРОЦЕСИ В СУСПІЛЬСТВІ

Мова — це найважливіший засіб спілкування і пізнання. Одним з основних постулатів теоретичної лінгвістики традиційно залишається вчення про те, що мова «живе», а «жити» — означає змінюватися. Мова, як і будь-який інший живий організм, постійно розвивається, збагачується, удосконалюється — так чи так видозмінюється завдяки лінгвокреативній діяльності її носіїв. З приводу зазначеної тези наведемо слова К. Фослера: «Мовленнєве вираження виникає внаслідок індивідуальної діяльності, але воно стверджується лише за умови, якщо стає до вподоби іншим носіям мови, якщо його приймають і повторюють несвідомо, тобто пасивно, чи так само творчо, тобто модифікуючи, виправляючи, послаблюючи або посилюючи, точніше, при залученні колективу, колективної діяльності.»

Сучасне життя змінило мовленнєву поведінку представників українського суспільства: вийшли з активного обігу мовленнєві стереотипи минулого, змінилася стилістика ЗМІ — частіше моделюється мовленнєва гра, іронія і сарказм, що призводить до актуалізації різновидів широкої палітри відтінків значення слова, за допомогою яких моделюються прагматичні смисли, насамперед, для граматикалізації категорії оцінки. Однак, при цьому актуалізується й мовленнєва вульгарність, брутальність, агресивність, ліквідація усіляких колишніх табу, репрезентація грубості. Власне, зниження стилю ЗМІ, втрата колишньої літературної чистоти впливають на моделювання мовленнєвих засобів оцінки подій сучасного життя суспільства.

Частотними у риторичній, особливо політичній сфері, стали слова із семантикою негативної оцінки, замість евфемізмів простежуємо вживання дисфемізмів (напр.: бидло, брехач, брехня, дурень, злодій, злочинець і под.), жаргонні слова-паразити на зразок